

ter alio modo constitui non potest, quàm
per potentia illius destructionem, id quod e-
vinci posse ajunt ex ipsa potentia passivæ
proximæ natura. Ad hanc enim duo requi-
runtur, (1.) absentia formæ in eam introdu-
cendæ. (2.) aptitudo ad illam recipiendam &
quidem talis, quæ nullâ amplius indiget ma-
teria dispositione. Jam quando quantitas
illa, ad quam concipiendam materia proxi-
mam potentiam habebat, actu in materiam
introducitur, & substantia materialis in esse
suo constituitur; eo ipso cessat potentia pro-
xima in materiâ; ratio est: quia prius requisi-
tum ejus per introductionem Quantitatis e-
vanescit. Quamdiu autem potentia proxi-
ma materiae manet salva, & per introductio-
nem Quantitatis non destruitur, tamdiu eti-
am substantia materialis produci non potest,
multò minùs constitui in esse individuali.
Nam omnis substantia materialis suam cer-
tam Quantitatem habet; absente itaque illa,
& in materiam, proximè ad eam dispositam,
non-

cupit

non-